

Selle peale tuli üks teine sõber tema juure, rääkis ja näitas temale, mis wigad taal kõne pidamise juures oliwad.

No muidugi, soowite ta neid kuulda, siis ütlen: Kõne mehe Demosthesel oliwad kolm suurt wiga; aga targad sõnad läksiwad juba väga hästi korda. Esite, ta rääkis taissa, sest et taal vaesed rinnad oliwad; teiseks, ta keel haffas ja ei wöinud mite selgeste rääkida, ja mõnda silbe ehit sõna jagu ei wöind ta foguni mite wälja öölda, nimelst, kus täht R ete tuli; viimaks oli taal see paha wiis, et ta õla nukusid tööstis nii pea kui ta ühe mõtte oli wälja rääkild, mis ta wist see läbi harjund, et ta kõigest väest, fange hoolega öppis.

Ehit mõni ütleb seda kuuldes: Kui taal nii sugsed loomulikud wigad oliwad, mis ta rumal mees haffas siis seda sunt asja ete wöötina, rahwa ees kõnet pidama, mis Kreeka rahval väga auustatud kombe oli, missekts tuhanded kolu kuulma tulsiwad. Aga Demosthenes ei jätnud mite järele, oma ete wöötud head nõuu korda saata. Sest mis inimene tahab, seda ta saab ta, mis la Demosthenes väga hästi teadis. Kuidas pidi ta ennast neist wigadest parandama, mis nagu loodud tema fulge oliwad; ja tuluge, kuidas ta tegi:

Demosthenes läis iga päew mõöda järsku mäge ülese ja parandas seda wiisi aega mõöda oma rinnad ära, ehit ta läks mere ääre, kus wee laened kohiseiwad ja platsuseiwad ja katkus oma healega

sedä laente mürä ja tära wöita, ja püüdis nõnda wiisi oma healt tugewaiks ja rinnad heaks teha. Et tähte R ja ta teised sõna healed selgeste wälja hiiuda ja seks keelt diget wiisi seada, pani ta wäifased liwid suhu ja püüdis nõnda öppita, sõnu selgeste wälja rääkima ja oma loodud wiga tau-tada. Et seda õlade lehendamist ära wöerutada, ripputas ta mõega üles oma õlade peale, mis teda sohe haawas, kui õla-nurga tööstis. Siis lasi ta oma Pea hiustest üsna paljaks ajada, et ta mite tüffil ajal ei tohtind wälja minna, waid kõik aega oma öppimiseks ära tarvitab.

Waat nii fuguse fange öppimise ja walmistamise järel tuli. Demosthenes viimaks wälja ja astus rahva ete, ja pidas ühe pitka kena kõne, et kõik pealt kuuljad imeks pannes rõõmsad oliwad, nõnda et tahtsiwad teda siituse ja tänu aini pärgegedega ära lämmatada. Ja see läbi julges tehtud, läks ta rõõmja meeles ja lerge südamega soju, et ta sunr püüdmine ja waew oli ometi viimaks hästi korda läind. Sest ajast saadik haffas ta sagedaste kõnesid ja ete lugemisi pidama, mis rahwas suure armastusega kuulmas läis ja teda auusaks ja fallits pidas. Sagedaste oli Demosthenes oma kõnedega palju rohkem wöitnud ja teinud, kui mõni vägerv sõa vääe ülem.

Kui wesi issa ühte puhku ühe koha peale tilgub, teeb ta liivile viimaks augu siisc.